

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det er til hr. Knud Enggaard og fru Anni Svanholt vedrørende det, jeg nævnte, om, at regeringen var indstillet på at gennemføre den fornødne lovgivning.

Til spørgsmålet om, hvordan det så skulle lade sig gøre, vil jeg sige, at det jo skal ske på samme måde, som da man fik hjemmel i sygehusloven til at sammenlægge specialer. Det sker naturligvis igennem forhandlinger, forhandlinger, som jeg i øvrigt også gav udtryk for at jeg forventede mig en hel del af. Når Sygehuskommissionen er færdig med sit arbejde, så ligger der jo nogle konkrete forslag, som der skal tages stilling til, og det skal jo gøres i Folketinget, og der skal naturligvis være flertal for det.

Men min forhåbning er da, at man kan forhandle sig på plads i en sådan grad, at lovgivning ikke vil blive nødvendig.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg er nødt til at skuffe Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet. Jeg er blevet bedt om at være overdommer i en strid om, hvem der sagde hvad under forhandlingerne om hovedstadsreformen. Den rolle kan jeg ikke påtage mig – jeg refererer ikke fra interne forhandlinger – så det må man selv finde ud af indbyrdes, hvem det egentlig var, der sagde hvad.

Så vil jeg godt besvare hr. Poul Nødgaards spørgsmål. Han sagde, at hovedstadsreformen eller tanken om, at der skulle laves lovgivning, kom snigende som en tyv om natten. Der må jeg nu nok sige: Det har ikke været nogen særlig diskret tyv.

For det første var det annonceret mere end 1 år i forvejen i form af nedsættelsen af en kommission. Denne kommission arbejdede uhørt åbent og indkaldte kommunalpolitikere i store hobe til løbende diskussioner undervejs, og også folketingsmedlemmer var indkaldt til at deltage i debatterne. Så det kan næppe være kommet ret meget bag på nogen, at regeringen arbejdede med at lave lovgivning om hovedstadens struktur. Derudover har det stået i regeringsgrundlaget, at det var noget, vi var optaget af at få analyseret. Det stod såmænd også i åbningstalen og stod med et eventuelt i lovkataloget. Så dette med, at det kom som en tyv om natten, den holder ikke rigtig.

Derudover kan man vel også sige – og det er så et svar til de mange, der har været inde på beklagelsen over, at der ikke skete noget i denne

omgang: Nu kommer der så ikke til at gå 25 år – man har jo ventet på det her i 25 år – nu kommer der til at gå 25 år plus 4 år. Og det er også allerede hermed illustreret, at det ikke kan komme bag på nogen, at det må komme på et tidspunkt.

Hr. Kristen Touborg og flere andre var inde på, jeg havde nær sagt, den evindelige diskussion om rækkefølgen i de ting, vi skulle lave her. Jeg vil godt minde Folketinget om, at det er Folketinget selv, der har besluttet, at man først skulle lave en hovedstadsreform, og bagefter skulle man se på opgavefordelingen. Det var et pålæg, der kom fra denne forsamling. Så var der nogle, der undervejs skiftede mening, og til det har regeringen sagt: O.k., hvis det er den omvendte rækkefølge, man vil have, så må vi jo gøre det.

Men jeg vil godt i al venskabelighed komme med en lille advarsel til alle dem, der har deltaget i denne interessante diskussion om, hvorvidt hønen eller ægget kom først, og som nu har pålagt regeringen den modsatte rækkefølge af den, man oprindeligt havde besluttet sig for. Til dem vil jeg godt sige: Lad så være med, når vi nu har lavet opgavekommissionens arbejde, at komme og sige, at man ikke vil kunne tage stilling til en ny opgavefordeling, før man har taget stilling til nye strukturer! Hvis man gør det, så har man én gang for alle forsikret sig mod, at der overhovedet kan ske en vitalisering af strukturforholdene i hovedstaden, og jeg vil derfor komme med en stiltfærdig opfordring til, at man forstår, at bordet også fanger her, efter at man har pålagt regeringen den modsatte rækkefølge af den, man oprindeligt gjorde.

Flere talere, bl.a. fru Pia Christmas-Møller og hr. Knud Enggaard, har været inde på, hvilken type arbejde der skal foregå i Hovedstadsudvalget. Overordnet kan jeg sige, at det skal være analyserende; vi vil gerne igangsætte en række supplerende analyser, der skal undersøge, hvor styrkeområderne og svaghederne i hovedstadsområdet forekommer, og derudover skulle arbejdet meget gerne være debatgenererende.

Vi ønsker at fastholde debatten om udviklingen af hovedstadsområdet, og som et svar på hr. Frank Aaens spørgsmål kan jeg sige, at jeg ser meget gerne, at vi også får en større grad af almindelig, offentlig og bred medvirken i denne debat.

Det tredje punkt er det koordinerende arbejde. Vi vil gerne forsøge at koordinere først og fremmest statens egne initiativer i hovedstadsområdet, så vi kan se dem i en større sammenhæng, end der ellers ville være tale om.